

Stretnutie priateľov bl. Márie

Celesty Crostarosa

sobota, 12.12.2020

Neodbytný BOH

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého...

Na úvod...

Drahí priatelia našej blahoslavenej Matky Márie Celesty, toto stretnutie začínam písať v dňoch, v ktorých aj my v našej komunite, aj asi všetci veriaci v Cirkvi, čakajú na avízované informácie ohľadom rozsahu lockdownu, čo sa týka možnosti zúčastňovať sa na svätých omšiach- téma drahá každému, kto miluje Pána a osobitne pálčivá v tomto čase pred Vianocami.

Aj keď sa hovorí, že každý deň nášho života je výnimočný a nikdy sa nezopakuje žiaden úplne rovnaký, predsa však prežívame Advent, aký nemá obdobu v žiadnom z tých ostatných, ktoré sme preživali v minulých rokoch. A v tomto našom adventnom stretnutí Vás chcem pozvať, aby sme sa spoločne zahĺbili do meditácií bl. Márie Celesty- do jej dielka „Meditácie na Advent a Vianoce“. A hoci túto knihu napísala už pred takmer 300 rokmi, pozývam Vás, aby ste sami uvideli, aká je aktuálna! Dokonca by sa dalo povedať, že v tomto roku je ešte aktuálnejšia ako v tom minulom, či predminulom[☺]. Keď sa spoločne zahĺbime do jej slov pre nás, uvidíme, že je tam reč aj o lockdowne a o tom, ako si s ním vie poradiť Boh, aj keď samozrejme, nie takýmito slovami; Mária Celesta totiž nevedela po anglicky a Pán to rešpektoval[☺]; takže namiesto „lockdownu“ používa termín „uzamknutie“, či „uzatvorenie“.

Ale už prenechám slovo jej samotnej, ktorá sa chce- aj dnes, práve dnes- prihovoriť každému z Vás svojimi vlastnými slovami, svojím srdcom, svojou blízkosťou.. Možno si spomínate, ako som Vám hovorila o tom, že Pán v istom období života Márie Celesty začal doslova rozširovať jej srdce pre všetkých tých, ktorých jej chcel zveriť a s ktorými chcel spojiť jej život (tu nezabudnime na to, ako veľmi a konkrétne sa toto týka aj nás! Pán jej totiž hovoril, že jej zveruje a bude zverovať ľudí a duše do jej duchovnej starostlivosti až do konca sveta^{1!}) a ona potom prosila, vrúcne a neodbytno prosila a zaprisahávala Pána- burcovaná Ním samým, Jeho vlastným ohňom- aby jej udelil *milosť rozniecovať lásku k Nemu vo všetkých stvoreniach, zjavovať svetu jeho slávu*² a *získavať* – bl. Mária Celesta hovorí doslova- *kradnúť, uchvacovať*³-

¹ M.C. CROSTAROSA, Rozhovory duše s Ježišom, str. 38: Dnes ráno ťa mimoriadnym spôsobom pozývam do môjho srdca a túžobne ťa očakávam. Chcem, aby si sa v ňom zasnúbila so všetkými dušami, ktoré sú v mojej Cirkvi, ako aj s tými, ktoré ešte nie sú v jej lone. Túžim, aby si ich milovala rovnakou láskou, akou ich ja vrúcne milujem. A podobne ako ja som myslel viac na nich, než na seba, kým som bol na svete, tak isto aj ty - nemysli už na seba, ale na spásu duší, ktoré tak veľmi milujem. Preto kladiem na teba moju pravicu a viniem si ťa k srdcu. V tom objatí ty v tvojom srdci objímaš všetky moje stvorenia a v bozku zjednotenia so mnou ich v mojom srdci obdarúvaš bozkom milosrdnej lásky. Keď v tvojom srdci prijímaš moje srdce, miluj ho vždy ako svoje vlastné a objím v ňom putom milosrdnej lásky všetky moje duše. **Zverujem ti ich, moja milovaná.** Sú mojimi aj tvojimi nevestami. **Odteraz až naveky ich budeš milovať vo mne a mňa v nich.**

² M.C. CROSTAROSA, Meditácie na Advent a Vianoce, č. 36: Daj, aby sa moje srdce spaľovalo z lásky k tebe v každej chvíľke života. Udeľ mi milosť rozniecovať lásku k tebe vo všetkých stvoreniach a zjavovať svetu tvoju slávu!

pre Nehu duše ľudí; ona sa však neuspokojuje s málom- neprosí Ho o milosť získať pre Nehu aspoň nejaké duše- hovorí, že chce „všetky duše“!, že chce Mu uchvátiť pre Nehu a priniesť Mu srdce každého jedného človeka..!!! Takže ona sama verím, ba som si istá, ako ju (už trošičku☺) poznám, že bude stáť- sedieť pri každom z nás, keď budeme čítať jej meditácie, jej rozjímanie o Narodení Pána a bude nám, cez svoje slová- rozniecovať srdcia, rozpaľovať ich, rozniecovať v nich lásku, priťahovať ich k Nemu... dovoľme to jej a Pánovi! Poprosme Ho o milosť vnímavosti, o Ducha Svätého, o Jeho vedenie...

1) Beznádejne zamilovaný BOH

Na toto naše stretnutie dostávame do rúk text jej dvoch meditácií o narodení Pána Ježiša, ktoré nesú podtitul „Meditácia o polnoci“. Spomínate si na naše predošlé novembrové stretnutie s jedným z dvoch podtitulov: „Ježišovo trvalé bydlisko“? Na tomto našom nasledujúcom adventnom- či predvianočnom- stretnutí budeme mať také malé adventné (/predvianočné) pokračovanie, či prehĺbenie...

V čase, kedy sme „zvonku“- od našej Vlády- opäť nabádaní, zostať doma, nepohybovať sa, nevychádzať- vychádza Boh. K nám. Ku každému jednému z nás. V tomto čase obmedzeného pohybu, sa rozhodne a nezadržateľne dáva do pohybu On sám. Ide rovno naším smerom, rovno ku nám. Ku nám domov. Prečo? Odpoveď je opäť tá istá- odpoveď, ku ktorej nás Mária Celesta vedie cez každé svoje slovo- pretože **vrúcne túži darovať sa nám!!!** Advent, tento Advent, je skutočne milostivým časom- Bohom nesmierne vytúženým, vrúcne očakávaným časom, časom, ktorého sa doslova nevedel dočkať- ešte viac ako deti, ktoré sa už nevedia dočkať darčiekov pod vianočným stromčekom, sa náš Boh nevie dočkať toho, kedy nás môže obdať, naplno obdať sebou samým! Bl. Mária Celesta hovorí v tomto kontexte o našom Bohu, že je doslova „netrpezlivý“, že je „netrpezlivou Láskou“- Láskou, ktorá sa už nemôže dočkať toho, kedy bude celá vydaná, darovaná, prijatá...

„ Rozjímaj o tom, že Boh lásky sa vydal na cestu, aby sa narodil na zemi. Hľadá ľudské srdcia. Ukryl sa v tichu Máriinho lona v nazaretskom domčeku. Ale keď sa blíži čas jeho narodenia, vyberá sa na cestu a hľadá ľudí, aby sa im mohol podarovať. Horí z lásky, lebo sa ti chce podarovať a byť tvojou cestou, pravdou a životom. (...) Láska netrpezlivo vyčkáva hodinu svojho východu z materského lona, aby sa ti celkom odovzdala!!!“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 29)

Z toho, ako to vo svojich predchádzajúcich, aj nasledujúcich meditáciách bl. Mária Celesta znova a znova opakuje, môžeme vidieť, doslova cítiť, ako sa nadchýnala nad touto pravdou, nad týmto objavom, nad touto skúsenosťou, ktorú sama zakúsila.

„ Pochop, že Boh lásky prichádza volať ľudské srdcia. Chce sa nám darovať. Ale ľudia ho odmietajú a vravia mu, že niet preňho miesta, pretože ich srdcia sú plné pozemských vášní.“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 31)

A pokračuje v originály akoby rečníckou otázkou, ktorá sa objavuje ako refrén v mnohých jej meditáciách: ***„Moje nevďačné srdce, ako to, že nehoríš z lásky k milujúcemu Bohu?!“*** Mária Celesta adresuje svoju otázku akoby sebe samej, pretože si uvedomuje .. svoju vlastnú hriešnosť, úbohosť, chlad- svoj vlastný chlad voči Bohu, ľahostajnosť... ale je to jej vlastný spôsob aj prihovoriť sa nám, každému z nás; chcela najst' spôsob veľmi osobný. Ona písala svoje Meditácie pre ľudí- nie len tak pre seba, ako svoje osobné rozjímanie- ale pre nás, pre duše. Niekedy oslovuje aj „priamo“, jednoznačne, menej osobne, ale úplne jasne osloví: „Drahý kresťan“, „kresťanská duša“ a pod... Teraz však vyberá oslovenie nesmierne láskyplné: „Duša moja, moje srdce“; akoby chcela povedať, že sa pýta seba samej, ale že sa prihovára aj každému

³ M.C. CROSTAROSA, báseň „Koleda pre Dieťa Ježiš o Jeho budúcom utrpení“: Pochopila som, že môj Milý túži, aby som kradla- uchvacovala pre Nehu všetky srdcia z každej hrude. Ah, tak daj mi všetku svoju moc a silu, aby som pre Teba získala všetkých!

z nás, ktorí sme v jej srdci, ktorí sme súčasťou jej srdca, ktorých jej Pán zveril a ktorých ona prijala s nesmiernou láskou, starostlivosťou a zodpovednosťou.

„**Duša moja**, čo robíš, o čom premýšľaš? Ako to, že ťa nestravuje láska? Čomu sa venuješ? Čomu dôveruješ? Spoliehaš sa azda v duchovnom živote na vlastné sily, alebo na svoje dobré skutky? Zdá sa, že áno, pretože pri pohľade na svoju nedokonalosť prežívaš úzkosť. Alebo sa snáď spoliehaš na svoju usilovnosť a námahu? Neklam seba samu. Je to márna domýšľavosť a duchovná pýcha. Potrebuješ Pánovo mocné rameno, živú vieru a pevnú nádej v Boha, a nie dôveru vo svoje schopnosti a sily. Dokonalé duchovné dielo môže v tebe vykonať len najvyššie a nekonečné Dobro, všemohúci Boh.“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 22)

„Milované Dieťa, ako veľmi si ma milovalo! Nekonečná Láska, Vyhňa lásky, ako to, že **moje srdce** nehorí, keď počuje tvoje krásne meno? Ježišu, moja Láska, ty si meno, ktoré zostúpilo z neba!“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 39)

„**Kresťanská duša**, čím si si zaslúžila toľké milosti a milosrdenstvo? Ako na ne odpovieš? Čo robíš? Na čo myslíš? O čo sa staráš? Ako to, že nezošalieš z lásky? Čoho sa ešte bojíš? Ved' on prichádza a chce ťa naplniť svojimi milosťami, darmi a čnosťami! Odhod' všetok vymyslený strach a nech sa tvoj život premení na čistú lásku k Pánovi. Nemysli už na seba ani na svoje záležitosti, pretože on prišiel, aby ťa oslobodil od všetkého zla a splatil za teba dlh Bohu Otcovi.“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 16)

„**Kresťanská duša**, čo robíš? O čom premýšľaš? Ako to, že strácaš toľko drahocenného času a nezamýšľaš sa nad svojou dôstojnosťou, ktorú Boh udelil tvojej prirodzenosti? Prečo nedôveruješ milosrdenstvu dobrého Boha? Ako to, že nehoríš preňho dňom aj nocou? Prečo sa nechávaš ovládať toľkými nočnými strachmi, ktorými ti nepriateľ chce zabrániť, aby si vzlietla k Bohu? Prečo diskutuješ s nepriateľom, ved' si živý úd Krista a skrze neho si zjednotená s Bohom? Ako môžeš pochybovať o takej veľkej добрote, ved' tým zarmucuješ samého Boha? Spoj svoje srdce so srdcom Matky Márie a chváľ svojho Pána. Uznaj svoju dôstojnosť a opri sa o Božiu pravicu a nespoliehaj sa na seba!“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 20)

2) Neodbytný BOH

Bl. Mária Celesta nám znova a znova hovorí o vrúcnej, pálčivej, neuhasiteľnej túžbe Boha po tom, aby sa nám daroval a aby sme my, ľudia, objekty Jeho doslova nadmernej (jej obľúbený výraz) lásky, prijali jeho Dar- Jeho lásku, Jeho samotného. A pokračuje, že v tejto svojej nesmiernej túžbe (doslova *vrúcnej*) je náš Boh doslova neodbytný, takmer „násilný“. Žiaden pánko, ktorý keď ho odmietnu, tak urazene odíde; nikto, kto by sa dal znechutiť. Učenie Cirkvi zdôrazňuje pravdu o tom, ako Boh vo svojej láske ku každému človeku, rešpektuje jeho slobodu (aj keď sa rúti do skazy, On robí všetko, aby ho zachránil, ale v konečnom dôsledku rešpektuje jeho rozhodnutie..). Blahoslavená Mária Celesta, vôbec to nepopierajúc, píše však o Bohu, ktorý sa nenechá odbiť naším odmietnutím. Jednoducho je príliš zanovitý, tvrdohlavý vo svojej láske k nám a rozhodnutí získať si nás. Nenechá sa odradiť, ani obmedziť naším vnútorným *lockdownom*. Mária Celesta nám (s radosťou plnou úcty, bázne a pokory) hlása toto evanjelium o Bohu, ktorého zakúsila, spoznala- On sa nezvrtnie na opätku a neodíde, keď Mu neotvárame! Mária Celesta píše o tom, že On sa nenechá odbiť žiadnym našim odmietavým postojom! Započúvajte sa do jej slov:

„Pochop, že Boh lásky prichádza volať ľudské srdcia. Chce sa nám darovať. Ale ľudia ho odmietajú a vravia mu, že niet preňho miesta, pretože ich srdcia sú plné pozemských vášní. Uvažuj o добрote milujúceho Boha. **Napriek tomu, že človek ho odmieta a odháňa, sa vracia a znovu klope na dvere ľudského srdca. Opätovne prichádza so svojimi dobrými nadchnutiami a plný lásky, stále klope, až kým mu otvorí. Chce sa podarovať všetkým, ale mnohí ho nielenže neprijímajú, ale dokonca ho neslušne a nevďačne vyhánajú a odmietajú.**

Uvažuj o tom, koľko rás už klopal na dvere tvojho srdca a ty si mu odpovedala, že niet preňho miesta, pretože tvoje srdce bolo plné nezriadených vášní a lásky k stvoreniam. On však vo svojej nekonečnej láske neprestal klopať na dvere tvojho srdca a neprestal ti zosielať dobré nadchnutia.

Ďakuj mu za veľkú dobrotu a pros jeho Milosrdenstvo, aby ti odpustilo toľké odmietanie. Úpenlivo ho pros, aby prišiel a narodil sa v tvojom srdci.“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 31)

Mária Celesta nám ohlasuje, zvestuje Boha, ktorý sa nenechá odbiť ani znechutiť ani naším nezaujmom, ani našou ľahostajnosťou, ani naším chladom- veď On prišiel práve preto, aby sa nás ujal v tejto našej úbohosti- aby nás vzal do náručia, zohrial, zapálil... A ide ešte ďalej- nenechá sa odbiť ani naším odmietnutím. Ani naším „nie!“ ***„Uvažuj o dobrote milujúceho Boha. Napriek tomu, že človek ho odmieta a odháňa, sa vracia a znovu klope na dvere ľudského srdca. Opätovne prichádza so svojimi dobrými nadchnutiami a plný lásky, stále klope, až kým mu otvorí. Chce sa podarovať všetkým!“*** a pokračuje s rozhodnosťou a nekompromisnosťou seba vlastnou, ale zároveň s materinskou nežnosťou: ***„Uvažuj o tom, koľko rás už klopal na dvere tvojho srdca a ty si mu odpovedala, že niet preňho miesta.“*** Bl. Mária Celesta poukazuje na pravdu, pomáha nám uvidieť pravdu o nás samých, ale čo nasleduje hneď po tom? Zvestuje, ohlasuje nám pravdu o Bohu- neodbytnej Láске: ***„On však vo svojej nekonečnej láske neprestal klopať na dvere tvojho srdca a neprestal ti zosielať dobré nadchnutia.“*** Toto evanjelium, táto radostná zvesť Márie Celesty nech rozraduje naše srdcia a naplní ich pokorou- ovocím stretnutia s nezaslúženou láskou Boha k nám!

3) Núdzny BOH – Bezdomovec z lásky...

Ďalej Mária Celesta rozpráva každému z nás o Ježišovi- o tomto Emanuelovi- „Bohu s nami“, Bohu, ktorý k nám prichádza s túžbou darovať sa nám. A tu vidno, viac ako kdekoľvek inde, že Mária Celesta má oheň, ktorým túži, chce, tvrdohlavo a zanovito chce roznieť, zapáliť srdce každého človeka, ktorému sa prihovára, ktorého jej Pán zveril. Jej slová sa chcú dotýkať, zmocniť sa nás, pohnúť nás, vyburcovať nás- každého podľa jedinečného Božieho zámeru, ktorý má On s každým jedným z nás. Nalieha, nástojí, presviedča... A oslovuje nás, každého jedného z nás- už nie len „*duša moja*“, ale „*milovaná duša*“..!

„Milovaná duša, klaňaj sa mu a pros najsvätejšiu Pannu, aby ho vložila do tvojho srdca. Narodil sa v noci uprostred chladnej zimy, aby rozjasnil tvoju temnotu. Zjavuje sa ako dieťa, aby si ho mohla objať a privinúť si ho k sebe. Potrebuje ťa, aby ti prejavil dôveru. Rodí sa pre teba a prichádza k tebe, avšak nie na tróne majestátu, ale v maštali, chudobný a opovrhovaný. Túži nájsť príbytok v tvojom srdci. Neviditeľný Boh sa stal viditeľným pre teba. Chce, aby si ho poznala, milovala a objala. Rodí sa zaodetý do ľudského tela, aby sa ti pripodobnil.“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 31)

Mária Celesta podáva podrobný opis toho, čo všetko Boh urobil len preto, aby si získal naše srdcia. Aby nás pohol k tomu, aby sme Ho milovali, zamilovali si Ho. Poznáte scénu zo Svätého Písma, z Piesne piesní, kde Milujúci prichádza v noci ku svojej milovanej, zamknutej vo svojej domčeku a spiacej vo svojej posteli? Jeho naliehanie, ktorým sa jej prihovára spoza zamknutých dverí, ktorým ju chce pohnúť k tomu, aby Mu otvorila, sa nápadne podobá s týmto výkrikom Márie Celesty ku každému z nás, ktorých jej Pán zveril.

„Otvor mi, sestra moja, priateľka moja, holubička moja, moja čistá! Namoklo rosou moje temeno, nočnými kropajami moje kučery...“ (Vlp 5,2)

Akoby chcel vo svojej milej vzbudiť súcit, pohnúť jej srdce, hovorí jej o svojom núdznom položení, premoknutosťou, premrznutím za noci, pohnúť ju k súcitu, k zľutovaniu... chce pohnúť jej srdce k láske svojím vyznaním, že ju potrebuje.

Mária Celesta hovorí rovnako o našom Bohu! Aj On prichádza za noci, a nie len premrznutý, ale aj maličký, ako Dieťa, bezmocný. Hovorí o Bohu, ktorý sa rozhodol prísť ako Dieťa, aby sme po Ňom zatúžili, aby sme

sa Ho nebáli, aby sme ho prijali, otvorili Mu, vzali Ho do svojho náručia, otvorili Mu svoje srdce..! Takto môžeme čítať meditáciu Márii Celesty, v ktorej sa nám prihovára- slovo po slove.

„Neviditeľný Boh sa stal viditeľným; Boh, ktorý nemohol trpieť, prijal na seba utrpenie; nesmrteľný Boh podstúpil smrť; nekonečný Boh sa stal dieťaťom; nesmierny Boh, ktorého nebesia nemôžu obsiahnuť, sa stal malým, ponížil sa, aby si ho milovala a nasledovala. Keďže je najbohatší, nemá už nič iné, čo by ti podaroval. Kvôli tebe sa stal chudobný a daroval sa ti celý so všetkými svojimi nekonečnými pokladmi. Na svete nechce vlastniť nič iné len srdce človeka. Nechce iné, len aby si ho milovala. Jeho láska k tebe ho urobila chudobným, pokorným a opovrhovaným. Priviedla ho k tomu, že sa narodil v maštali a zomrel na kríži.“ (Meditácie na Advent a Vianoce, 31)

Akoby nám bl. Mária Celesta hovorila, znovu a znovu, aby sme sa nebáli otvoriť- otvoriť dokorán naše srdce Bohu, ktorý prichádza s jedinou túžbou: zahrnúť nás svojou láskou. A keďže láska je vždy vynaliezavá- našiel tento spôsob, aby sme Ho takmer „nemohli, nedokázali“ odmietnuť: prichádza ako Človek, ako Dieťaťko, ktoré nás potrebuje, ktoré neprežije bez ľudskej starostlivosti.. Boh sa nám túži zjaviť, každému jednému z nás, ako Boh, ktorý akoby bez nás „neprežije“- Boh, ktorý jednoducho nemôže bez nás žiť!!!

A nemusíme strácať odvalu a nádej, keď vidíme našu biedu. Mária Celesta rozhodne opakuje, že práve pre hriešnikov prichádza Boh a ako takým sa nám chce darovať a zahrnúť nás láskou. Zohriať nás, keď sme chladní, zapáliť nás, keď sme ľahostajný, dať sa nám spoznať, keď Ho ešte nepoznáme, ak Ho milujeme, rozpáliť nás láskou ešte viac; Láska totiž nepozná hraníc!

Na záver...

Pomodlime sa na záver modlitbu, ktorá spontánne vytryskne na konci meditácie, ktorú sme spoločne rozjímali z pera a srdca bl. Márie Celesty; pomodlime sa ju s dôverou, že Pán nás počuje, že je s nami a počúva nás ; a „netúži po ničom inom, len aby sme Ho milovali“, len aby sme Mu otvorili naše srdce. Nebojme sa- keď po tom túžime- aj poprosiť bl. Máriu Celestu o to, aby sa ju pomodlila spolu s nami. Nezabúdajme na to, že ona nás miluje- čistou, vrúcnou láskou- priateľky, matky, orodovníčky, srdca úplne zjednoteného s Bohom. Nezabúdajme na to, že ona sama nesmierne túži priviesť nás k Nemu, odovzdať nás Jemu.. dovoľme jej modliť sa s nami. Nebojme sa osloviť Pána spolu s ňou: *môj Ženích... Pozvime ju do našej modlitby- teraz aj do budúca. Do modlitby odprosenia, pokánia, vďaky, prosby, vyznania lásky.. Pamätajme na slová samého Pána: „ Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. **Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi!**“* (Mt 18, 19-20)

Môj najbohatší Ženích, ty si prijal chudobu a v biednej maštali čakáš, či sa nájde niekto, kto ťa zohreje! Čakáš na milujúce srdcia, ktoré ťa prijmú do svojho vnútra, čím ti poskytnú teplo a pokrm. Ved' ty si prišiel na svet len preto, aby si získal naše srdcia!

Príd', moje milované Dieťa, vojdí do môjho srdca. Moje srdce bude tvojimi jasľami; môj rozum oslíkom, ktorý sa ti klania so živou vierou; moja vôľa bude volom, ktorý ťa zohrieva čistou láskou. Nemusím zakusovať lásku stvorení, len nech vlastním teba, moje jediné a pravdivé bohatstvo. Ak tebe, môj milovaný, nechýbajú dočasné veci a stačí ti, že dobijaš ľudské srdcia a nedbáš na nič iné, prečo by môjmu srdcu nemalo stačiť to, že vlastní len teba? Moje večné a nekonečné dobro, len tebe sa odovzdávam a nežiadam o nič na tomto ubolenom svete, len aby som ťa mohla zvelebovať a chváliť naveky v blaženej večnosti. Amen.